

BloeiAlert wandeling langs *chionanthus virginicus*, *chionanthus retusus*, *kalmia latifolia* en *styrax japonicus* | duur ca. 1,5 uur

CHIONANTHUS

Het geslacht *Chionanthus* is met zijn 80 soorten rijk vertegenwoordigd in tropische en subtropische gebieden van Afrika, met name Madagaskar, Australië en Azië. *Chionanthus virginicus* en *C. retusus* zijn de enige die in ons klimaat winterhard zijn. De naam *Chionanthus* stamt uit het Grieks en betekent sneeuwbloem. Al spreekt de toepasselijke Nederlandse benaming **Sneeuwvlokjesboom** tot de verbeelding, echt bekend zijn ze nog niet.

Als u na de entree het hoofdpad op loopt, dan komt u na ca. 100 m aan de rechterzijde van het pad ***Chionanthus virginicus*** tegen. De struik bloeit met een prachtige sneeuwvlokachtige bloemen in de periode mei-juni. Na de bloei vormt *Chionanthus virginicus* olijfvachtige staalgrijze vruchten waar meestal maar 1 zaad in zit. In het najaar krijgt *Chionanthus virginicus* een gele herfstkleur.

Chionanthus virginicus

U loopt verder op het hoofdpad en negeert u de paden links en rechts. Na ca. 200 m passeert u de indrukwekkend hoge treurbeuk met zijn hangende takken en 10 m verderop ziet u aan uw linkerzijde het kunstobject 'De fiets'. Op dat punt ziet u verderop, links van het pad, ***Chionanthus retusus*** staan. De relatief langzaam groeiende *Chionanthus retusus* is een kleine boom met een dichte, ronde kroon. *Chionanthus retusus* groeit gewoonlijk eerst struikvormig, maar zal uiteindelijk uitgroeien tot een kleine boom met een korte stam. De jonge twijgen zijn bruin en gaan na enkele jaren afbladderen.

Chionanthus retusus

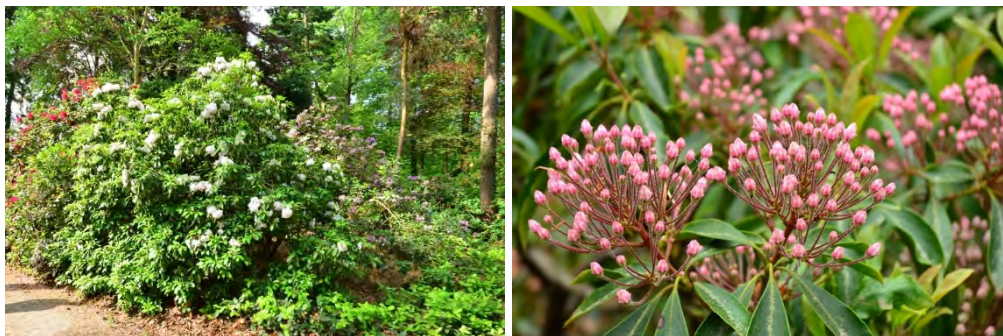
Mocht u ondertussen een echte liefhebber zijn van de sneeuwvlokkenboom, dan komt u met een korte wandeling bij een volgend exemplaar. U vervolgt het hoofdpad en gaat op de T-splitsing bij de heidetuin linksaf. Neem het eerste pad links, ga over het bruggetje en dan rechts het gazon op. Daar staat rechts, wat verderop, de volgende *Chionanthus virginicus*.

Chionanthus virginicus

KALMIA LATIFOLIA

Van *Kalmia latifolia*, ook wel Lepelblad, Lepelboom of Berglaurier genoemd, staan tientallen exemplaren in het Nationaal Bomenmuseum Gimborn. Kalmia is een wintergroene struik uit Noord-Amerika. De befaamde plantkundige Linnaeus heeft de soort naar zijn student Peter Kalm genoemd die in de 18e eeuw planten voor hem verzamelde in Noord-Amerika.

De bloemen van Kalmia hebben een bijzonder mechanisme. Als de bloem groeit, worden de filamenten van de meeldraden gebogen en op spanning gebracht. Wanneer een insect op de bloem landt, wordt de spanning losgelaten en katapulteert het stuifmeel met kracht op het insect. U kunt dit zelf nadoen, door met uw vinger in het centrum van de bloem wat druk uit te oefenen. Het hout van Kalmia werd door inheemse indianen gebruikt om lepels van te maken. Maar de hele plant is giftig dus of dit een goed idee was, is de vraag.

Foto's boven: *Kalmia latifolia*

Bij iedere willekeurige wandelroute door de collectie komt u deze uitbundig bloeiende struik tegen. Maar er zijn altijd routes die er lekker veel laten zien. Volg na de entree het hoofdpad en neem het derde pad links. Daar ziet u aan uw rechterzijde een fraaie waterpartij en even verder op de Romney loods. Neem daar het pad naar rechts en u komt meerdere struiken tegen.

STYRAX JAPONICUS

Styrax japonicus (Japanse storaxboom) behoort tot de familie *Styracaceae* en is inheems in het oosten van Azië. Het is een middelgrote boom met een breed piramidale tot ovale kroon die 10 tot 15 m hoog wordt. De bladeren zijn zeer variabel in vorm en grootte. Van ovaal tot langwerpig-eirond of ruitvormig en 3 tot 11 cm lang. Ze zijn glanzend groen en verkleuren in de herfst nauwelijks. De klokvormige bloemen zijn de blikvangers en hangen in trossen aan korte zijtakken en openen in juni en juli. Ze zijn 1,5 tot 2,5 cm groot en wit met gele meeldraden. Ze geuren sterk en aangenaam. Deze soort bloeit gewoonlijk zeer rijk en wordt dan sterk door bijen bevolgen. Na de bloei vallen de bloemen in één keer naar beneden, waardoor er een wit tapijt ontstaat. De bloemen worden gevolgd door harde, eivormige grijsgroene steenvruchten met een donkergroene kelk.

Twee fraaie exemplaren van de Japanse storaxboom komt u tegen door het hoofdpad van het Bomenmuseum te volgen tot het eerste pad rechts bij de pijl naar de tent. U bent nu op het schelpenpad en volgt dit tot u in de heidetuin bij het theehuisje bent gekomen. Daar gaat u rechtsaf en volgt dit pad tot aan het hek. Daar linksaf tot aan de splitsing van het pad. Als u op de splitsing naar links kijkt ziet u links de bloeiende *Styrax japonicus* en schuin daartegenover staat een tweede exemplaar. Als u daar nu toch bent kijk dan ook even naar de boom die op de 'punt' van het veldje staat: *Liquidambar styraciflua* 'Professor Lanjouw'. Hij bloeit nu niet (vandaar geen foto) maar het bijzondere is dat uw auteur van de *BloeiAlert* in 1968 de colleges hogere plantkunde bij deze hoogleraar volgde.

Dit is het einde van de wandeling. Hartelijk bedankt voor uw bezoek aan het Nationaal Bomenmuseum Gimborn en graag tot een volgende keer. Meer info over het Nationaal Bomenmuseum Gimborn: www.bomenmuseum.nl. Komt u graag in het Bomenmuseum? Koop een jaarkaart via de site! Een kaart met veel voordeel. En u steunt meteen het Bomenmuseum.

© 2021 | alle rechten voorbehouden aan het Nationaal Bomenmuseum Gimborn en aan de auteur Ben van Schijndel.

